

1. Витоки філософії.

Філософія (від грецьк. *Phileo* – люблю і *Sophia* – мудрість) буквально означає «любов до мудрості». Для розкриття специфіки філософії важливо звернутися до початків філософського мислення, і навіть до міфологічного і релігійного світорозуміння як передумови, предтече філософії.

Міфологія

Міфи – давні оповіді різних народів про фантастичних істот, про богів, про космос. Міфи пов'язані з обрядами, звичаями, містять моральні норми й естетичні уявлення, поєднання дійсності й фантазії, думки і почуття. У міфах людина не виділяє себе з природи. Інтелектуальне своєрідність міфу проявлялося у тому, що тоді полягала у конкретних емоційних, поетичних образах. У міфології зближались явища природи й культури, людські риси переносилися на світ довкола себе, олицетворялись, одушевлялись космос та інші природні сили. Разом із цим у вигадливої тканини міфологічних образів полягала узагальнена робота думки – аналізу, класифікацій, особливого символічного уявлення світу – як цілого. Справді, міфологічне свідомість у межах тій історичній епохи лежало способом розуміння світу. З допомогою міфу минуле пов'язували з сьогоденням і майбутнім, забезпечувалася духовна міжпоколінна тяглість, закріплювалася система цінностей, підтримувалися певні форми поведінки... Міфологічне світобачення включало у собі також пошук єдності природи й суспільства, світу й ослаблює людину, вирішення суперечностей, гармонії, внутрішнього згоди людського життя.

Релігія

Релігія (від лат. *Religio* – благочестя, набожність, святиня, предмет культу) – така форма світогляду, в якій освоєння світу здійснюється через його подвоєння на посюсторонній – «земний», природний, що сприймається органами почуттів, і потойбічний – "небесний", надчуттєвий. Релігійний світогляд відрізняється від міфологічного вірою в існування надприродних сил і їх чільну роль у світобудові і житті людей. Релігійна віра проявляється в поклонінні вищих сил: тут спліталися початку добра і зла, демонічні і божественні боки релігії довгий час розвивалися паралельно. Звідси змішане почуття страху і пошани віруючих по відношенню до вищих сил.

Пізніше формується образ єдиного Бога – вищої істоти. У зрілих формах релігій ідея бога перемагає все демонічне, звільняється від нього. Бог мислиться як охоронець звичаю, традиції, моральності.

Віра – спосіб існування релігійної свідомості, особливий настрій, переживання.

Зовнішньої, соціально значимої формою прояву віри служить культ – система затвердилися ритуалів, догматів.

Релігійні уявлення неможливо вивести з почуттів, переживань окремої людини. Вони – продукт історичного розвитку суспільства. Існувало й існує безліч варіантів релігійних вірувань. Такі форми релігій, як християнство, буддизм, іслам, вважаються світовими і до цього дня і мають велике число прихильників у різних країнах.

Висновок

Філософський світогляд орієнтоване на раціональне пояснення світу. Загальні уявлення про природу, суспільство, людину стають предметом реальних спостережень, узагальнення, висновків, докази і логічного аналізу.

Філософський світогляд успадкував від міфології і релігії сукупність питань про походження світу, його будову, місце людини і т.п., але відрізняється логічної упорядкованою системою знань, характеризується прагненням теоретично обґрунтовувати положення та принципи. Існуючі в народі міфи піддаються перегляду з позицій розуму, їм надається нове смислове, раціональне тлумачення.

Таким чином, можна з повною упевненістю сказати, що витоками філософії є міфологія і релігія.